

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 158/2013

20.11.2013. године

Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Предрага Глигоријевића, Љубице Кнежевић-Томашев, Веска Крстајића и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић као записничарем, у кривичном предмету окривљеног И.В., због кривичног дела разбојништва из члана 206. став 3. у вези става 1. и члана 61. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Београду К бр. 15506/10 (К. бр. 596/07) - Кв бр. 5971/12 од 23.11.2012. године и Апелационог суда у Београду Кж2 403/2013 од 31.01.2013. године, у седници већа одржаној дана 20.11.2013. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Београду К бр. 15506/10 (К. бр. 596/07) - Кв бр. 5971/12 од 23.11.2012. године и Апелационог суда у Београду Кж2 403/2013 од 31.01.2013. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду К бр. 15506/10 (К. бр. 596/07) - Кв бр. 5971/12 од 23.11.2012. године, одлучено је да окривљени И.В. који је пресудом Вишег суда у Београду К бр. 15506/10 - Кв бр. 3214/11 од 08.11.2011. године (правноснажно дана 26.11.2011. године) осуђен на јединствену казну затвора у трајању од пет година и осам месеци, у коју му је урачунато и време проведено у притвору у периоду од 18.12.2006. године до 30.11.2007. године, као и време проведено у притвору и на издржавању казне у периоду од 28.12.2007. године до 02.12.2009. године, не подлеже амнестији.

Одлучујући о жалби осуђеног И.В. Апелациони суд у Београду је својим решењем Кж2 403/13 од 31.01.2013. године исту одбио као неосновану а решење Вишег суда у Београду Кв бр. 5971/12 од 23.11.2012. године потврдио.

Против правноснажних решења Вишег суда у Београду К бр. 15506/10 (К. бр. 596/07) - Кв бр. 5971/12 од 23.11.2012. године и Апелационог суда у Београду Кж2 403/13 од 31.01.2013. године, поднет је Врховном касационом суду дана 11.10.2013. године захтев за заштиту законитости, због погрешне примене члана 4. Закона о амнестији у односу на осуђеног И.В., чиме му је по ставу подносиоца

ускраћено право на амнестију, са предлогом да Врховни касациони суд побијано решење укине и донесе на закону засновану одлуку.

Врховни касациони суд је у седници већа, испитујући дозвољеност поднетог захтева за заштиту законитости, нашао да је захтев недозвољен.

Из навода захтева за заштиту законитости се утврђује да је захтев поднет на основу одредбе члана 483. ЗКП-а („Службени гласник РС“, број 72/11 од 28.09.2011. године и 101/11), који се примењује 01.10.2013. године (Закон о изменама и допунама Законика о кривичном поступку „Службени гласник РС“, бр. 121/12).

Одредбом члана 483. Законика о кривичном поступку, предвиђен је круг лица која су овлашћена за подношење захтева за заштиту законитости, па је у ставу 1. прописано да овлашћење за подношење захтева имају Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, а одредбом става 3. истог члана прописано је да окривљени може поднети захтев за заштиту законитости искључиво преко браниоца. Рок за подношење захтева за окривљеног је, по члану 485. став 4. истог Законика - 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука.

Из поднетог захтева се, не може са сигурношћу утврдити ко га је поднео, јер исти нема потписа нити печата подносиоца, па се не може сматрати захтевом поднетим од овлашћеног лица. Захтев није поднет ни од Републичког јавног тужиоца, ни од окривљеног преко браниоца а извесно ни од браниоца јер он није ни означен именом и презименом нити је пак потписан.

Из наведених разлога, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 483. ЗКП-а („Службени гласник РС“, бр. 32/13), Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар-саветник,
Зорица Стојковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.**